

Dodatek tygodniowy „Głosu Wąbrzeskiego” poświęcony sprawom
oświatowym, kulturalnym i literackim

Nr. 60

Wąbrzeźno dnia 21 października 1933 r.

Rok 11

EWANGELJA

św. Jana rozdz. 4, wiersz 46—53.

Onego czasu był niejaki królík, którego syn chorował w Kafarnaum. Ten gdy usłyszał, iż Jezus przyszedł z Judzkiej ziemi do Galilei, poszedł do Niego, i prosił Go, aby zstąpił, a uzdrowił syna Jego: bo poczynął umierać. Rzekł tedy do niego Jezus: Jeśli znaków i cudów nie ujrzyście, nie wierzycie. Rzekł do Niego królík: Panie, zstąp pierwej, niż umrze syn mój. Rzekł mu Jezus: Idź, syn twój żywy jest. Uwierzył człowiek mowie, którą mu powiedział Jezus, i poszedł. A gdy już zstępował, zabierze mu słudzy, i oznajmili, mówiąc iż syn jego żyje. Pytał się tedy od nich godziny, której mu się polepszyło. I rzekli mu, iż wczora o siódmej godzinie opuściła go gorączka. Poznał tedy ojciec, iż to ona godzina była, której mu rzekł Jezus: Syn twój żyje! I uwierzył sam, i wszystek dom jego.

NAUKA

Co spowodowało owego królíka że szukał Chrystusa?

Urządник ten królewski, zwany w ewangelji królíkiem, spowodowany chorobą swego syna a słysząc o cudach, jakie Jezus czynił, wyszedł naprzeciw Niemu z prośbą o uzdrowienie ma syna. Otrzymał on przez to dla siebie i domu swego prawdziwą

wiarę w Chrystusa. W ten to sposób wyszła mu choroba syna na zbawienie. W ten sposób zwykł Bóg zsyłać na grzeszników, ich dzieci, dobra i bydło kłeski, ażeby ich nawrócić. Dlatego to mówi Dawid: „Dobrze mi, iż się mnie uniżył, ażebym się nauczył sprawiedliwości Twoich”. (Psalm 118, 71). Dawid prosił dlatego Boga, ażeby napelnił hańbą grzeszników, iżby imienia Jego szukali. (Psalm 82, 17). Wydarzyło się onym, o których tenże Dawid także mówi: „Rozmnożyły się nie-moce ich, potem się kwapili”. (Psalm 15, 4).

Dlaczego wyrzekł Jezus: „Jeżeli cudów i znaków nie ujrzyście, nie wierzycie?”

Chrystus wypowiedział tu dwojaką nagana. Nasamprzód gani On wogóle to, że lud wybrany (żydzi), widząc cuda, wierzy dopiero. Mesjasz ma prawo żądać od nas wiary bez cudów, toć Samarytanie, od których właśnie Chrystus przybył do Galilei, uwierzyli w Niego „na słowa Jego”, tj. nie ujrawszy cudów. Druga nagana spotyka owego królíka dla jego słabej jeszcze wiary, gdyż, gdyby prawdziwą był miał wiarę, to nie powinien prosić Chrystusa, ażeby wszedł do domu jego, ale tylko tak, jak ów setnik (Mat. rozdział 8) wierzyć, że Chrystus zdala, jednym słowem mógł uzdrowić syna jego.

Ile miał wiary urzędnik królewski?

1. Nagana Chrystusa nie odebrała mu odwagi; powtórzył on pokornie swą prośbę i to tem silniej. 2. Ta nagana pouczyła go i naprawiła, gdyż na słowa Jezusa: „Syn twój żyje”, wierzy natychmiast, nie ujrawszy wprzód cudu i wraca do domu. 3. Przekonuje on się dokładnie o cudzie przez świadectwo sługi i na własne oczy i wzmacnia się przez to w wierze. 4. Ponieważ wiara w Chrystusa jest darem nadprzyrodzonym, więc urzędnik ten zawdzięczał wiarę swą łasce Boga, który poruszył jego duszę i przez cud otworzył mu wstęp tej łaski do serca jego.

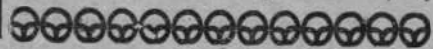
Modlitwa

Prosimy Cię, Panie, użyż wier-nym Twoim odpuszczenia w po-koju, ażeby od wszelkich niepra-wości oczyszczeni, służyć Ci mogli z spokojem serca, przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. itd.

—o—

Jestem zbawieniem ludu; w jakimkolwiek utrapieniu wołać do Mnie, wysłucham ich i będę zawsze Panem ich. Słuchajże, ludu Zakonu Mego; nakłońcie ucho ku słowom ust Moich

(Psalm 77, 1)

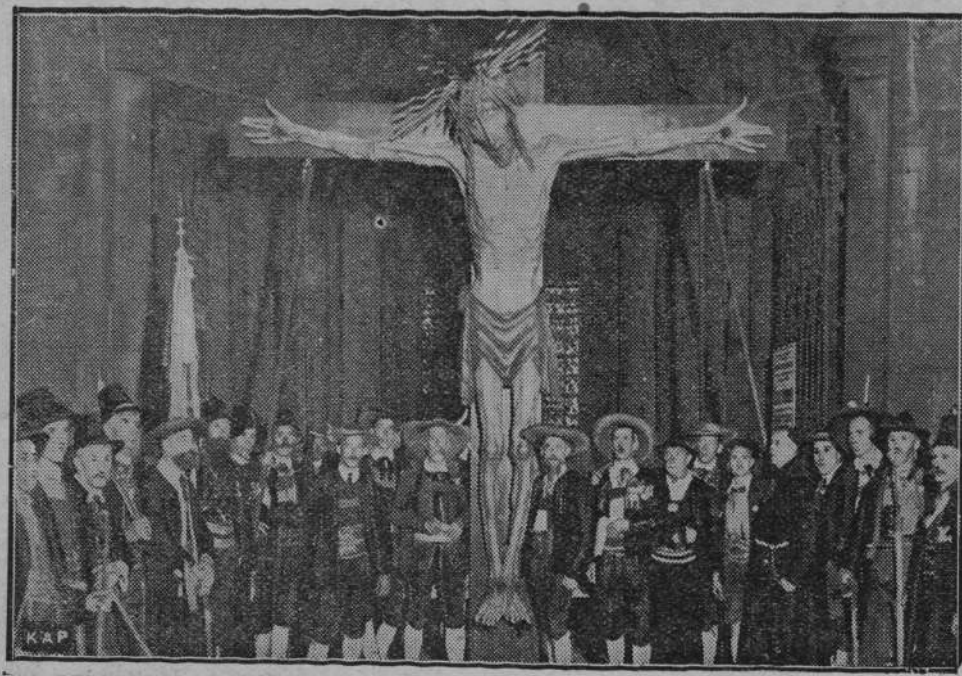

Dzieci pomagają przy budowie kościoła-pomnika w Kowlu.

Gazeciarze warszawscy na Pożyczkę Narodową

Wieśniacy tyrolscy niosą swój tradycyjny krzyż na uroczystościach wiedeńskich

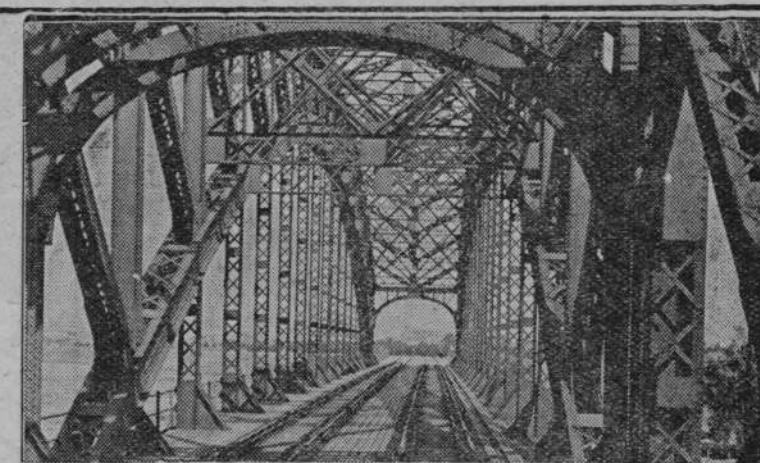
Pomnik Chrystusa Króla w Poznaniu.

Kanclerz Dolffus rozmawiający z kardynałami podczas uroczystości wiedeńskich.

19 bm. mija 120 lat od śmierci Ks. J. Poniałowskiego: obraz Vernuta przedstawiający śmierć Ks. w nurtach Elstery

Nowy most na linii średnicowej w Warszawie

Ks. Rękas, twórca i sekr. Ap. chorych w Polsce wśród chorych w Wilnie.

H-U-M-O-R

Na leką rachunków.

„Gdyby ojciec twój zaoszczędził tygodniowo 20 złotych, coby wówczas posiadał po pół roku?

„Głośnik, elektrolux i nowy rower.“
 („Pele - Mele“) (m)

*

Mabel: Chcesz się rozwieść z mężem? Ależ to przykładny małżonek. O co ci właściwie chodzi?

Hazel: O jego fatalne przyzwyczajenie: wstaje często o 2-giej w nocy i wy daje mu się, że musi wracać do domu. (v)

* * *

Pasażer do konduktora: Czy zdąże jeszcze pożegnać się z żoną?

Konduktor: A jak dawno jesteście państwo po ślubie? (v)

*

„Pomyśl tylko, gdy my udajemy się na spoczynek, to mieszkańcy w Australji już wstają.“

„A to dopiero leniuchy!“ (m)
 („Pages Gaies“)

Mądry synalek.

— Jak możesz być takim próżniakiem? Dla mnie praca jest przyjemnością.

— Tak ojcie — ale my jesteśmy stworzeni nie dla przyjemności. (m)

*

Odpoczynek niedzielny.

Pewien pan spotkał w tramwaju żebraka, któremu przed kilku dniami dał większą jałmużnę.

— Cóżto za cud? — powiada — dwa dni temu byliście ślepi, a dziś już widzicie?

— Dziś jest niedziela — odpowiada dziad — więc nie pracuję. (m)

*

Madame Thebes, jasnowiedząca, szuka swoich okularów. („Rire“) (m)

*

Wdzięczność.

Pewien młodzieniec, marażając własne życie, wyciągnął z wody tonącego chłopca. Zmęczony, padł na brzegu, ciężko oddychając. Za chwilę, ktoś poczał go szarpać za rękę. Był to ojciec uratowanego dziecka.

— Dobrze, dobrze — powiada — nie dziękujcie mi, niema za co.

— Co mi pan głowę zwraca z podziękowaniem — mówi ojciec — chłopak miał na głowie czapkę — gdzie ona jest? (m)

*

Odpowiednia żona.

— Z pańską kuzynką nie mogę się ożenić — jest dla mnie za głupia.

— Ma pan zupełną rację — pan potrzebuje takiej żony któraby miała rozum za was oboje. (m)

Sędzia: — Czy był pan już kiedyś karany, panie Pomeranc?

Oskarżony: — Tak, przed dziesięcioma laty, za kąpiel w zakazanym miejscu.

Sędzia: — A od tego czasu?

Oskarżony: — Od tego czasu już się nigdy nie kąpałem, panie sędzio. (m)

„Słyszał pan już o tem, że w mieście naszym pisze się procentualnie najwięcej listów.“

„Nic dziwnego! Gdyby pan wiedział, ile ja sam otrzymuję listów z monitami!“

(„Pages Gaies“) (m)

„Adasiu, kamarka niema!“

„To doprawdy dziwne. Przed chwilą, gdy chciałem go oczyścić przy pomocy elektroluxu, to znajdował się jeszcze w klatce.“

(„Passing Show“) (m)

„Jak pan uważa, czy mocno się zestarzałam w ostatnim czasie?“

„Ależ, panno Zosiu, wygląda pani jak róża 18-letnia.“

(„Everybody's Weekly“)